

**social og
indenrigsministeriet**

Velfærdspolitisk Analyse

Fra underretning til social indsats – har herkomst en betydning?

Underretninger udgør en central rolle i kommunernes arbejde med tidlig opsporing af børn og unge, der har behov for særlig støtte. I denne analyse tages der udgangspunkt i de 0-15-årige, der blev underrettet om i 2016, og som ikke tidligere havde været anbragt, og for denne gruppe undersøges det, om de efterfølgende modtager sociale foranstaltninger.

Mange af de børn og unge, der blev underrettet om i 2016, modtog ikke sociale foranstaltninger efterfølgende. Det gælder særligt for de 0-5-årige, hvor over 60 pct. hverken modtog forebyggende foranstaltninger eller var anbragt uden for hjemmet i perioden efter underretningen i 2016 til 2018. For de 12-15-årige er det ca. 46 pct. Opdeles børn og unge, der er modtaget underretninger om, efter herkomst, ses der forskelle i, hvor stor en del, der har været anbragt uden for hjemmet efter underretningen. Blandt de yngste børn, har ca. 5 pct. med dansk oprindelse været anbragt efterfølgende, mens det blandt de 0-5-årige med ikke-vestlig oprindelse er omkring halvt så mange.

Børn og unge, der er modtaget mange underretninger om, modtager i højere grad sociale foranstaltninger, end børn og unge med få underretninger. Blandt de børn, der blev underrettet om, men hvor der maksimalt er modtaget en årlig underretning, var ca. 1 pct. anbragt efterfølgende, mens 35 pct. modtog forebyggende foranstaltninger. For de børn, der blev underrettet om flere end tre gange årligt, var 42 pct. efterfølgende anbragt, mens 47 pct. modtog forebyggende foranstaltninger.

Forskellen i andelen, der har været anbragt, mellem herkomstgrupperne, drives primært af forskelle blandt de børn, der er modtaget mange underretninger om. For børn, der blev underrettet om, men som har to eller færre årlige underretninger, ligger andelen, der efterfølgende var anbragt, på samme niveau for børn og unge med hhv. dansk, vestlig og ikke-vestlig oprindelse. For de 0-5-årige børn, der er modtaget mere end to årlige underretninger om, har 27 pct. efterfølgende været anbragt, blandt børn med dansk oprindelse, mens det gælder 18 pct. blandt børn med ikke-vestlig oprindelse.

Samlet peger analysen altså på, at der følges forskelligt op for børn med flere underretninger afhængig af herkomst. Børn med ikke-vestlig baggrund og flere underretninger anbringes sjældnere end børn med dansk herkomst og flere underretninger.

Underretninger om børn og unge i 2016

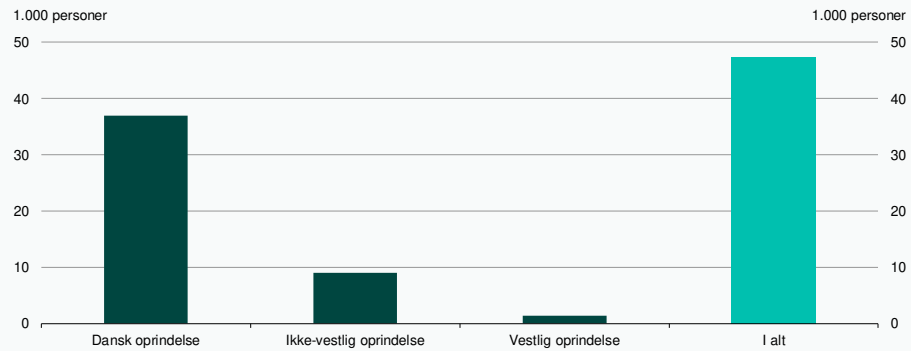
Underretninger udgør en central rolle i kommunernes arbejde med tidlig opsporing af børn og unge, der har behov for særlig støtte, jf. boks 2 sidst i analysen. Når en kommune modtager en underretning, skal kommunen vurdere, om barnet eller den unge har behov for hjælp eller støtte af kommunen. Denne støtte kan gives med hjemmel i serviceloven, eksempelvis i form af en tidlig forebyggende indsats, forebyggende foranstaltninger eller anbringelse uden for hjemmet. Af Velfærdspolitisk Analyse *Underretninger og sociale foranstaltninger fordelt på herkomst* fremgår det, at der i 2018 blev underrettet om ca. 6 pct. af alle børn og unge. I denne analyse ses der nærmere på i hvilket omfang, børn og unge modtager sociale foranstaltninger, efter der er modtaget underretninger om dem.

En underretning er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at barnet eller den unge har brug for hjælp og støtte efter serviceloven. I nogle tilfælde har kommunen mulighed for at hjælpe børn og unge på andre måder end efter serviceloven. Der kan bl.a. iværksættes støtte til børn og unge med hjemmel i dagtilbudsloven eller folkeskoleloven, for eksempel ekstra støttepædagog til børn i dagtilbud. En henvendelse fra kommunen til barnets skole kan også få skoleledelsen til at indgå i en dialog med barnets forældre med henblik på at få løst eventuelle udfordringer i relation til barnets skolegang, herunder sætte fokus på barnets trivsel og udvikling.

Der tages i analysen udgangspunkt i de 0-15-årige børn og unge, der er modtaget underretninger om i 2016, og som ikke var anbragt uden for hjemmet på tidspunktet for underretningen eller tidligere. Der medtages kun personer, der er bosat i Danmark i alle årene 2016, 2017 og 2018. Det resulterer i en analysepopulation på ca. 47.000 børn og unge, hvoraf der er 37.000 med dansk oprindelse, 9.000 med ikke-vestlig oprindelse og 1.000 med vestlig oprindelse, jf. figur 1.

Figur 1

Antal 0-15-årige, der ikke tidligere har været anbragt, blandt børn og unge, der er modtaget underretninger om i 2016, fordelt på herkomst

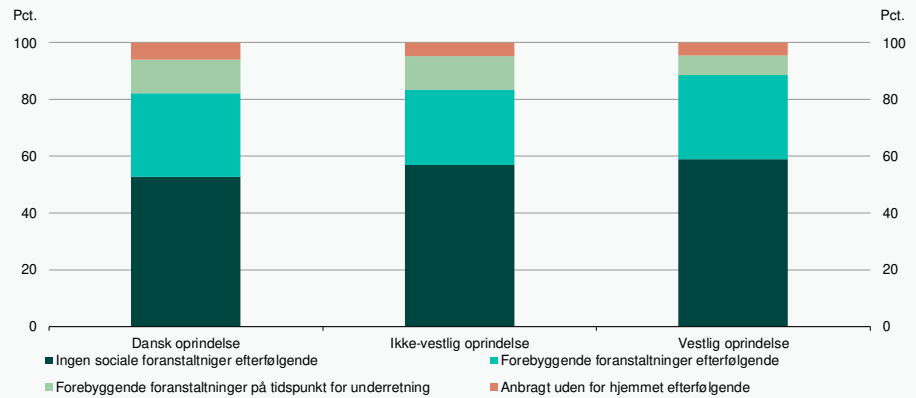
Anm.: Populationen er de 0-15-årige, der er modtaget underretninger om i 2016 og som ikke var anbragt på tidspunktet for eller forud for underretningen. Er der modtaget flere underretninger om barnet eller den unge i 2016, tages udgangspunkt i tidspunktet for første underretning i 2016. Alder er opgjort ultimo 2016. Kun børn og unge, der indgår i befolkningsregisteret både ultimo 2016, 2017 og 2018, er medtaget. Definitionen af herkomstgrupper følger Danmarks Statistiks definition.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Det er langt fra alle underretninger, der er af en sådan karakter, at barnet eller den unge efterfølgende modtager sociale foranstaltninger. Omkring 5 pct. af alle børnene og de unge i undersøgelsen er efterfølgende blevet anbragt, mens 37-41 pct. har modtaget forebyggende foranstaltninger efterfølgende. Heraf modtog en del allerede forebyggende foranstaltninger på tidspunktet for underretningen, jf. figur 2. Over halvdelen af børnene og de unge i denne undersøgelse har således ikke modtaget sociale foranstaltninger i perioden fra underretningen i 2016 til 2018.

Figur 2

Andel 0-15-årige, der har modtaget sociale foranstaltninger efter underretningen i 2016

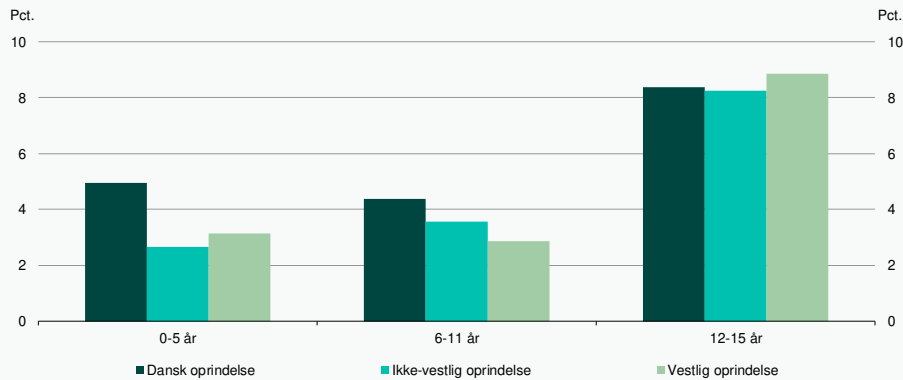
Anm.: Populationen er 0-15 årige, der er blevet underrettet om i 2016, og som ikke har været anbragt på tidspunktet for eller forud for underretningen. "Forebyggende foranstaltninger efterfølgende" omfatter de børn, der ikke modtog forebyggende foranstaltninger på tidspunktet for underretningen, men som har modtaget forebyggende foranstaltninger efterfølgende, og som ikke har været anbragt. "Forebyggende foranstaltninger på tidspunkt for underretning" omfatter børn, der modtog forebyggende foranstaltninger på tidspunktet for underretningen, og som fortsat modtog forebyggende foranstaltninger efter underretningen, og som ikke har været anbragt. Opgørelser af forebyggende indsatser efter servicelovens § 11 er baseret på kommunernes frivillige indberetninger. Se i øvrigt anmærkningen til figur 1.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Blandt de yngste børn i analysen er en større del af børnene med dansk oprindelse blevet anbragt efter underretningen sammenlignet med børn med vestlig og ikke-vestlig oprindelse. For de 0-5-årige med dansk oprindelse, har ca. 5 pct. været anbragt uden for hjemmet på et tidspunkt i perioden fra underretningen i 2016 til 2018. Til sammenligning gælder det næsten halvt så mange blandt børn med ikke-vestlig oprindelse, jf. figur 3. Blandt de 6-11-årige er der også en større andel blandt børnene med dansk oprindelse, der efterfølgende har været anbragt efter underretningen. For de ældre børn er forskellen mellem herkomstgrupperne mindre, og der er flest blandt børnene med vestlig oprindelse, der efterfølgende har været anbragt uden for hjemmet. Der er således 8-9 pct. af de 12-15-årige, der har været anbragt uden for hjemmet efterfølgende.

Figur 3

Andel, der har været anbragt uden for hjemmet på et tidspunkt efter underretningen

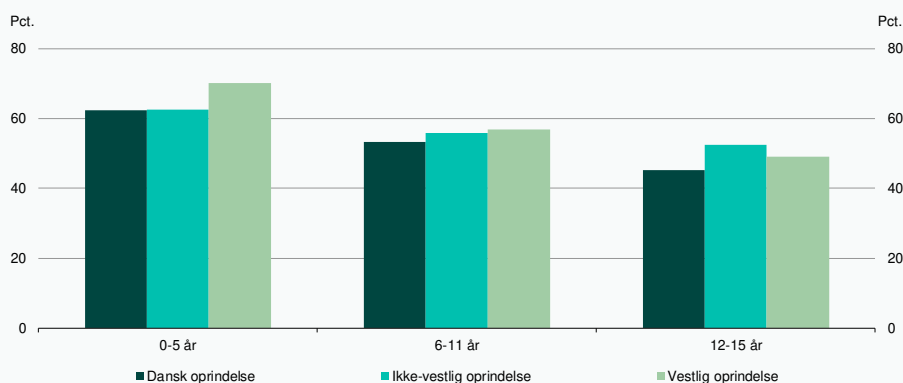
Anm.: Angiver andelen, der har været anbragt på et tidspunkt i perioden efter underretningen i 2016 til 2018. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Der er flest blandt de yngste børn, der hverken har været anbragt eller modtaget forebyggende foranstaltninger efter underretningen i 2016. Blandt de 0-5-årige i analysen har over 60 pct. hverken modtaget forebyggende foranstaltninger eller været anbragt uden for hjemmet i perioden efter underretningen i 2016 til 2018. Tilsvarende gælder det mellem 45 og 52 pct. af de 12-15-årige, jf. figur 4. Mellem 25 og 35 pct. af de 0-5-årige modtog forebyggende foranstaltninger på tidspunktet for underretningen eller i perioden efter, mens det blandt de 6-15-årige var omkring 40-45 pct.

Figur 4

Andel, der ikke har modtaget sociale foranstaltninger efter underretningen

Anm.: Angiver andelen, der hverken har modtaget forebyggende foranstaltninger eller været anbragt uden for hjemmet i perioden efter underretningen i 2016 til 2018. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2.

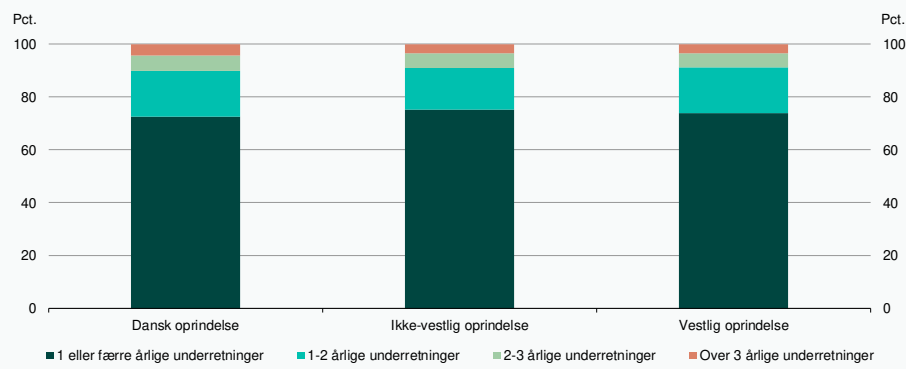
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Antallet af underretninger

For de fleste børn og unge, der blev underrettet om i 2016, har kommunerne i gennemsnit modtaget en eller færre årlige underretninger i perioden 2015-2018. Det er således ca. 75 pct., der i gennemsnit er blevet underrettet om en eller færre gange årligt, blandt de 0-15-årige i analysen. For omkring 4 pct. er der gennemsnitligt blevet underrettet mere end tre gange per år i perioden 2015-2018, jf. figur 5.

Figur 5

Andel 0-15-årige fordelt efter gennemsnitlig antal årlige underretninger* og herkomst, blandt børn og unge med mindst én underretning

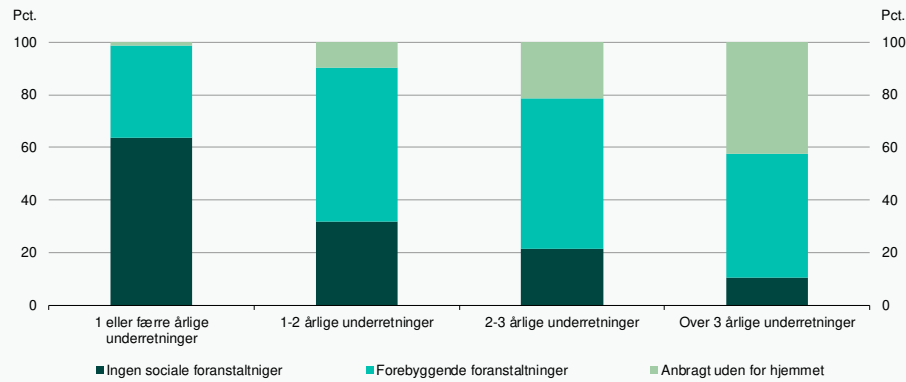
Note: *) Gennemsnitlig antal årlige underretninger er baseret på underretninger i perioden 2015-2018. Er barnet blevet anbragt i denne periode, er perioden og underretningerne afgrænset ift. anbringelsestidspunktet. For børn født i 2015 eller 2016, er perioden afgrænset ift. fødselstidspunktet.

Anm.: Danmarks Statistik bemærker, at antallet af underretninger er underestimeret for enkelte kommuner, derudover har Aalborg, Gribskov og Sønderborg ikke godkendt data for 2018. Aalborg har ikke godkendt data for 2017. Horsens har ikke indberettet data for 2018. Underretninger i Horsens kommune i 2018 indgår derfor ikke i opgørelsen. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Der er en klar sammenhæng mellem antallet af underretninger og sandsynligheden for, at barnet eller den unge modtager sociale foranstaltninger efterfølgende. For de børn og unge, hvor det gennemsnitlige antal årlige underretninger er en eller færre, var ca. 1 pct. efterfølgende anbragt uden for hjemme. Til sammenligning var 42 pct. efterfølgende anbragt uden for hjemmet, blandt børn og unge, hvor det gennemsnitlige antal årlige underretninger er over tre, jf. figur 6. Blandt de børn og unge, der er modtaget en eller færre årlige underretninger om, modtog 35 pct. forebyggende foranstaltninger efterfølgende, mens det gjaldt 47 pct. blandt de børn og unge, hvor det gennemsnitlige antal årlige underretninger er over tre.

Figur 6

Andel, der har modtaget sociale foranstaltninger efter underretningen i 2016, fordelt efter gennemsnitlig antal årlige underretninger*

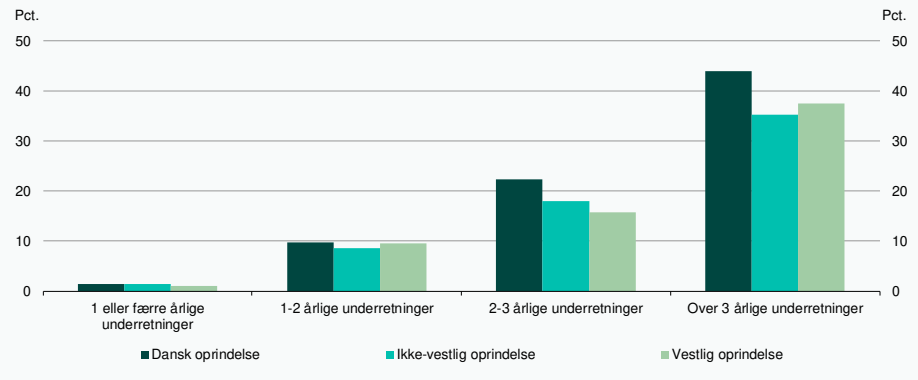
Note: *) Gennemsnitlig antal årlige underretninger er baseret på underretninger i perioden 2015-2018. Er barnet blevet anbragt i denne periode, er perioden og underretningerne afgrænset ift. anbringelsestidspunktet. For børn født i 2015 eller 2016, er perioden afgrænset ift. fødselstidspunktet.

Anm.: Angiver andelen, der har modtaget sociale foranstaltninger på et tidspunkt i perioden fra underretningen i 2016 til 2018. Forebyggende foranstaltninger inkluderer børn og unge, der har modtaget forebyggende foranstaltninger på tidspunktet for underretningen og/eller efter, og som ikke har været anbragt uden for hjemmet. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2 og 5.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistisk registerdata.

Sammenhængen mellem antallet af underretninger og sandsynligheden for efterfølgende at være anbragt uden for hjemmet ses for alle tre herkomstgrupper, jf. figur 7. Der er dog en større andel, der har været anbragt, blandt børn og unge med dansk oprindelse sammenlignet med de øvrige herkomstgrupper. Det gælder særligt for de børn, der er modtaget flest underretninger om. Blandt børn og unge med dansk oprindelse, der i gennemsnit er modtaget mere end tre årlige underretninger om, er det således 44 pct., der efterfølgende har været anbragt uden for hjemmet, mens det for de øvrige herkomstgrupper er ca. 36 pct.

Figur 7

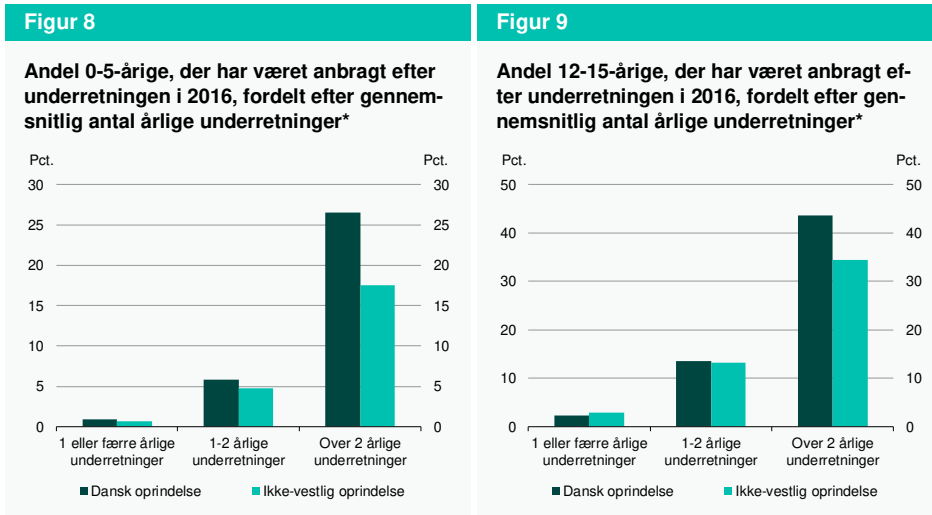
Andel, der har været anbragt uden for hjemmet efter underretningen i 2016, fordelt efter gennemsnitlig antal årlige underretninger* og herkomst

Note: *) Gennemsnitlig antal årlige underretninger er baseret på underretninger i perioden 2015-2018. Er barnet blevet anbragt i denne periode, er perioden og underretningerne afgrænset ift. anbringelsestidspunktet. For børn født i 2015 eller 2016, er perioden afgrænset ift. fødselstidspunktet.

Anm.: Angiver andelen, der har været anbragt uden for hjemmet på et tidspunkt efter underretningen i 2016 frem til og med 2018. Se i øvrigt anmærkningerne til figur 2 og 5.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Sammenlignes andelen af anbragte blandt børn og unge med dansk og ikke-vestlig oprindelse for forskellige aldersgrupper, ses der stadig en højere andel anbragte blandt børn og unge med dansk oprindelse med flere årlige underretninger, jf. figur 8. Forskellene i andelen af anbragte mellem de to herkomstgrupper ser dermed ikke ud til at være drevet af forskelle i aldersfordelingen mellem de to grupper. Blandt de 0-5-årige med dansk oprindelse, der er modtaget to eller flere årlige underretninger om, har 27 pct. efterfølgende været anbragt uden for hjemmet, mens det gælder 18 pct. blandt børn med ikke-vestlig oprindelse.

Note: *) Gennemsnitlig antal årlige underretninger er baseret på underretninger i perioden 2015-2018. Er barnet blevet anbragt i denne periode, er perioden og underretningerne afgrænset ift. anbringelsestidspunktet. For børn født i 2015 eller 2016, er perioden afgrænset ift. fødselstidspunktet.
 Anm.: Børn og unge med vestlig oprindelse indgår ikke grundet diskretionshensyn. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2 og 5.
 Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Den højere andel anbragte blandt børn med dansk oprindelse ses også for de ældre børn. Mens 44 pct. af de 12-15-årige med dansk oprindelse, som er modtaget to eller flere årlige underretninger om, har været anbragt uden for hjemmet efterfølgende, gælder det 34 pct. af de 12-15-årige med ikke-vestlig oprindelse, jf. figur 9.

Sandsynligheden for at blive anbragt efter en underretning – regressionsanalyse

Den deskriptive analyse ovenfor viser, at børn og unge med ikke-vestlig oprindelse anbringes i mindre grad end personer med dansk oprindelse, i de tilfælde, hvor der er modtaget mange underretninger om børnene eller de unge.

For at teste om forskellene mellem herkomstgrupperne kan forklares af køns- og aldersfordelingen mellem de tre grupper, opstilles en regressionsmodel, der ser på, hvordan sandsynligheden for at blive anbragt afhænger af en række relevante faktorer. Metoden er beskrevet i boks 1.

Boks 1**Regressionsanalyse – metode og forbehold**

Undersøgelsen anvender en lineær sandsynlighedsmodel til at estimere sammenhængen mellem sandsynligheden for at blive anbragt og barnets/den unges herkomst. Modellen estimerer den statistiske forventede forskel i sandsynligheden for at blive anbragt blandt børn og unge med forskellig oprindelse.

Regression

Ved regression forsøger man at estimere sammenhængen mellem en "behandling" og et givent udfald. For at undgå selektionsproblemer forsøger man at inkludere information om observerbare karakteristika (fx køn, alder etc.), der kan korrigere for systematiske forskelle mellem fx herkomstgrupper. Regressionsresultaterne belyser sammenhænge, som ikke nødvendigvis er kausale (dvs. årsagssammenhænge).

Signifikans

Ud for estimationsresultaterne fra regressionerne angives signifikansniveauer med *, (* angiver $p < 0,10$, ** angiver $p < 0,05$ og *** angiver $p < 0,01$). Signifikansniveau angiver sandsynligheden for, at resultatet er fremkommet som en tilfældighed. Jo lavere signifikansniveau jo mindre er sandsynligheden statistisk set for, at resultatet er tilfældigt.

Forbehold

Resultaterne skal tolkes med varsomhed. Den opstillede model bygger ikke på et eksperiment eller eksperimentlignende set-up, og det er samtidig sandsynligt, at der ikke fuldt ud kontrolleres for relevante faktorer hos de børn og unge, der underrettes om, som har betydning for, om de bliver anbragt. Derfor afspejler resultaterne en sammenhæng, som ikke nødvendigvis er en årsagssammenhæng mellem de faktorer, der er inkluderet i modellen og sandsynligheden for at blive anbragt.

Fordelen ved de fleste af de faktorer, der er inkluderet i modellen, er dog, at de er forholdsvis konstante, og resultaterne derfor ikke skyldes en omvendt årsagssammenhæng. Derimod kan estimatet godt dække over faktorer, der ikke er inkluderet i modellen.

Resultaterne fra regressionen underbygger de tendenser, der fremgår af den deskriptive analyse ovenfor. Sandsynligheden for at blive anbragt efter en underretning er signifikant højere blandt de ældste børn. Der er også en signifikant større sandsynlighed for, at et barn eller ung bliver anbragt, hvis der i gennemsnit er modtaget mere end to årlige underretninger om barnet eller den unge, jf. tabel 1.

Samtidig er denne større sandsynlighed for at blive anbragt, når der er flere underretninger, mindre blandt børn og unge med ikke-vestlig oprindelse sammenlignet med personer med dansk oprindelse. Modellen bekræfter altså, at børn og unge med ikke-vestlig oprindelse, som modtager to eller flere årlige underretninger, har mindre sandsynlighed for efterfølgende at blive anbragt, sammenlignet med børn og unge med dansk oprindelse, som modtager to eller flere årlige underretninger¹.

¹ Dette fremgår af det negative resultatet for interaktionsleddet mellem årlige underretninger og ikke-vestlig oprindelse. Det negative estimat betyder imidlertid ikke, at sandsynligheden for at blive anbragt blandt børn og unge med ikke-vestlig oprindelse falder, når antallet af underretninger stiger. Det viser at sandsynligheden ikke stiger lige så meget som for børn og unge med dansk oprindelse.

Tabel 1

Regressionsresultater af sandsynligheden for anbringelse efter en underretning

Variable	Parameterestimat
Ikke-vestlig oprindelse	-0,001
Vestlig oprindelse	-0,001
6-11 år	0,005 **
12-15 år	0,043 ***
Dreng	-0,002
Mere end 2 årlige underretninger	0,283 ***
Mere end 2 årlige underretninger og ikke-vestlig oprindelse (interaktion)	-0,065 ***
Mere end 2 årlige underretninger og vestlig oprindelse (interaktion)	-0,066
Skæring	0,015 ***

Note: *) $p < 0,10$ **) $p < 0,05$ ***) $p < 0,01$.

Anm.: Populationen er 0-15-årige, der er modtaget underretninger om i 2016, og som ikke har været anbragt på tidspunktet for eller forud for underretningen. $N=47.341$. Lineær sandsynlighedsmodel med robuste standardfejl, jf. boks 1. Resultaterne er robuste ift. en modelspecifikation, hvor der anvendes en logistisk regressionsmodel, jf. bilag 1. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2 og 5.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Samtidig viser regressionen, at estimerne for ikke-vestlig oprindelse og vestlig oprindelse ikke er signifikante. Det indikerer, at sandsynligheden for at blive anbragt, når der gennemsnitligt er modtaget færre end to årlige underretninger, ikke er forskellig blandt de tre herkomstgrupper. Forskellen mellem herkomstgrupperne findes blandt de børn og unge, der er modtaget flere underretninger om.

Der kan være forskellige forklaringer på de forskelle, der ses mellem herkomstgrupperne. Når der er færre af de børn og unge med mange underretninger, der bliver anbragt blandt personer med ikke-vestlig oprindelse sammenlignet med øvrige børn og unge, kan det være en indikation på, at der følges forskelligt op på underretninger om børn med hhv. dansk og ikke-vestlig oprindelse.

En anden forklaring kan dog være, at der underrettes forskelligt om børn og unge med dansk og ikke-vestlig oprindelse. Eksempelvis hvis fagpersoner og andre er ekstra opmærksomme på tegn på mistrivsel hos børn af ikke-vestlig oprindelse sammenlignet med øvrige børn og unge. Af Velfærdspolitisk Analyse "Underretninger og sociale foranstaltninger fordelt på herkomst" fremgår det bl.a., at blandt børn, der blev underrettet om i 2018, har daginstitutioner mv. i højere grad underrettet om de 0-5-årige med ikke-vestlig oprindelse sammenlignet med de 0-5-årige med dansk oprindelse. Samtidig fremgår det dog også, at familie og bekendtskabskreds i mindre grad underretter om børn med ikke-vestlig oprindelse, sammenlignet med børn med dansk oprindelse. Det kan i nogle tilfælde betyde, at kommunerne først bliver opmærksomme på børn med behov for støtte, når de starter i daginstitutioner eller kommer i kontakt med sundhedsvæsenet og andre offentlige instanser.

Boks 2

Lovgivning om underretninger om børn og unge

En underretning er en henvendelse til en relevant myndighed, der indeholder en bekymring for et barns eller en ungs trivsel og udvikling. Der er ikke formkrav til, hvordan en underretning skal finde sted, og der kan således underrettes både skriftligt og mundtligt.

Der er forskellige kriterier for, hvornår der skal underrettes alt efter, om man er fagperson eller en almindelig borger. Den generelle underretningspligt efter servicelovens § 154 indebærer, at enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling, eller som lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

For fagpersoner gælder en skærpet underretningspligt efter servicelovens § 153, hvormed personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, har pligt til at underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage:

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller unkladelse af at opfylde undervisningspligten
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Kommunen skal senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for straks at iværksætte akutte foranstaltninger over for barnet eller den unge.

Kommunen skal endvidere sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle indkomne underretninger med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Støtten kan fx omfatte pædagogisk støtte, familiebehandling, psykologhjælp eller anbringelse uden for hjemmet i en plejefamilie eller på en institution.

Bilag 1- Regressionsanalyse

Tabel 2

Regressionsresultater af sandsynligheden for anbringelse efter en underretning – anden modelspecifikation

Variable	Parameterestimat		
	Logistisk regressionsmodel	Lineær sandsynlighedsmodel	Logistisk regressionsmodel
Modellspecifikation			
Ikke-vestlig oprindelse	0,93	-0,002	0,94
Vestlig oprindelse	0,93	-0,002	0,93
6-11 år	1,09	0,005 ***	1,28 ***
12-15 år	2,37 ***	0,028 ***	2,61 ***
Dreng	0,97	0,000	0,99
Mere end 2 årlige underretninger	15,47 ***	0,249 ***	19,10 ***
Mere end 2 årlige underretninger og ikke-vestlig oprindelse (interaktion)	0,75 **	-0,068 ***	0,75 **
Mere end 2 årlige underretninger og vestlig oprindelse (interaktion)	0,77	-0,064	0,77
Mere end 2 årlige underretninger og 6-11 år (interaktion)		-0,017	0,73 ***
Mere end 2 årlige underretninger og 12-15 år (interaktion)		0,142 ***	0,84
Mere end 2 årlige underretninger og dreng (interaktion)		-0,012	0,96
Skæring		0,019 ***	

Note: *) p<0,10 **) p<0,05 ****) p<0,01.

Anm.: Populationen er 0-15-årige, der er modtaget underretninger om i 2016, og som ikke har været anbragt på tidspunktet for eller forud for underretningen. N=47.341. Lineær sandsynlighedsmodel med robuste standardfejl, jf. boks 1. Se i øvrigt anmærkningen til figur 2 og 5

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks Registerdata..